

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма „ГЮСС“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, третьої статті 41, частини першої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“

м. К и ї в
27 січня 2021 року
№ 18-1(І)/2021

Справа № 3-3/2021(3/21)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Тодосьовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма „ГЮСС“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, третьої статті 41, частини першої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–ІІІ (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64).

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма „ГЮСС“ (далі – Товариство) звернулось до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 19, частині другій статті 55 Конституції України частини другу, третю статті 41, частину першу статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III (далі – Закон).

Оспорюваними положеннями Закону передбачено, що:

– „збір доказів здійснюється Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями незалежно від місцезнаходження доказів“ (частина друга статті 41);

– „особи, які беруть участь у справі, мають право надавати докази та доводити їх достовірність (об’єктивність)“ (частина третя статті 41);

– „заявник, відповідач, третя особа мають право оскаржити рішення органів Антимонопольного комітету України повністю або частково до господарського суду у двомісячний строк з дня одержання рішення. Цей строк не може бути відновлено“ (частина перша статті 60).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що, не погоджуючись з рішенням адміністративної колегії Запорізького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 25 вересня 2019 року № 21-рш у справі „Про порушення законодавства про захист від недобросовісної конкуренції та накладення штрафу“ № 03/15-16 (далі – Рішення), Товариство звернулося до Господарського суду Запорізької області з позовом до Запорізького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України (далі – Відділення) про визнання недійсним Рішення, скасування штрафу, стягнення грошової суми.

Господарський суд Запорізької області рішенням від 21 лютого 2020 року, залишеним постановою Центрального апеляційного господарського

суду від 7 липня 2020 року без змін, позов Товариства задовольнив частково, визнав Рішення недійсним та вирішив стягнути з Відділення на користь Товариства суму штрафу, сплаченого на виконання Рішення, в задоволенні іншої частини позовних вимог відмовив.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду постановою від 13 жовтня 2020 року скасував рішення Господарського суду Запорізької області від 21 лютого 2020 року та постанову Центрального апеляційного господарського суду від 7 липня 2020 року.

Автор клопотання стверджує, що оспорюванні норми Закону позбавили Товариство права „в період розгляду справи АМКУ надавати докази протягом усього часу розслідування антимонопольної справи та оскаржувати в судовому порядку дії та бездіяльність службових осіб органів АМКУ“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційну скаргу юридичної особи підписує уповноважена на це особа, повноваження якої має бути підтверджено установчими документами цієї юридичної особи та актом про призначення (обрання) на посаду уповноваженої особи (частина третя статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що повноваження особи, яка підписала конституційну скаргу Товариства, не підтверджені актом про призначення (обрання) на посаду уповноваженої особи.

Отже, конституційна скарга Товариства не відповідає вимогам частини третьої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є

підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма „ГЮСС“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, третьої статті 41, частини першої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**